

TO !

Lipanj, 2018./br.49

List učenika Srednje škole Bol

SREDNJA ŠKOLA BOL

I UČENIČKI DOM

Rudina 1, Bol
tel/fax: 021/635-141
e-mail: ured@ss-bol.skole.hr
Web: <http://ss-bol.skole.hr>

OPĆA GIMNAZIJA

odličan uspjeh na državnoj maturi
sigurni upisi na željene fakultete
(Srednja škola Bol je među 25% najboljih škola)

TURISTIČKO HOTELIJERSKI KOMERCIJALIST

osigurano zaposlenje tijekom i nakon školovanja
odličan uspjeh na državnoj maturi i upisima na željene fakultete

KUHAR/KONOBAR

Pune stipendije tijekom školovanja (min.1200,00kn mjesečno)

- Siguran posao tijekom školovanja i stalno zaposlenje u poduzeću Hoteli Zlatni rat d.d. i ostalim bolskim hotelima

Svi učenici koji upišu 1. razred dobivaju laptop ili tablet,
a učenici putnici i po 2.000,00 kn od Općine Bol

KARNEVAL, 2018.

Maska je proizašla iz radionice prof. Ade

SADRŽAJ

- 2.str. Karneval
- 4.str. Školske novosti
- 5.str. Razgovor s Ivanom
- 8.str. Dan otvorenih vrata
- 11.str. Ravnateljičino pismo
- 12.str. Dan SŠ u Splitu
- 13.str. Erasmus +
- 16.str. Posjet Višana
- 17.str. Robotičari
- 18.str. Razmjena učenika
- 20.str. Dan poezije
- 21.str. Noć knjige
- 22.str. Noć muzeja
- 23.str. Humanitarna akcija
- 24.str. Terenska nastava
- 26.str. Naša priča...
- 28.str. Festival matematike
- 29.str. Na stranim jezicima
- 32.str. Iz zadaćnica
- 34.str. Moda
- 36. str. Maturanti

Zahvaljujemo svim profesorima koji su pomogli da naš list ugleda svjetlost dana po 49. put.

Sretni ljetni praznici!

Impressum

Kompjutorski prijelom i tisak

Kate Pavišić, 3.a

Nika Ursić, 3.a

Antonia Katić, 3.a

Pia Marić, 2.a

Ivo Trutanić, 2.a

Blanka Rajčević, 2.b

Ante Kraljević, 3.a

Anja Zlović, 3.a

Luna Jerčić, 3.a

Piera Marinković, 3.a

Alen Trutanić, 3.b

Rafaela Marinković, 3.b

Ante Škrpaca, 3.b

Franko Žunić, 4.a

Sara Žaknić, 4.a

Karla Štambuk, 4.a

Katarina Bezmalinović, 4.b

Mirjana Sauer, 4.b

Zvonimir Štambuk, 4.b

Zorana Škrpaca, 4.b

1.a, 2.a, 4.a i 4.b

Surađivali na listu

Marina Baraban, 1.a

Emanuela Štambuk, 1.a

Marija Karninčić, 1.a

Petra Soljačić, 1.a

Antea Jerčić, 2.a

Maja Petek, 2.a

Školske novosti

Imamo novog profesora informatike, to je Tomislav Jurić. Nakon odlaska profesorice Lucije Špacal mijenjao ju je kratko profesor Karmen Jakšić, a onda je došao profesor Tomislav. Nadamo se da nas on neće ubrzo napustiti!

Profesorica talijanskog jezika Karla Marinković je otišla na porodiljni dopust, a mijenja je profesorica Ivana Zaninović Vailati. U međuvremenu je profesorica Karla rodila sina! Bravo profesorice!!!

Došla nam je i nova učenica u 3. a razred početkom 2. polugodišta: Antonia Litović (prešla je kod nas iz jedne splitske gimnazije).

Tijekom drugog polugodišta organizirano je i nekoliko izleta u Split (na predstavu, u posjet Galeriji Meštrović, vjerskim zajednicama, Croatia Boat Show...).

Nastavlja se rad na međunarodnom projektu **ERASMUS +**. Posebno ističemo i snimanje promotivnog filma o našem otoku u sklopu tog projekta.

Posjetili su nas i učenici viške **Srednje škole Antuna Matijaševića Karamanea** i upoznali sa svojim sudjelovanjem u sklopu projekta Erasmusa + (S.T.E.P.S. – Sea, Tourism, Environment, Protection and Sustainability).

Učenici su bili i ovo polugodište humanitarci (akcije **SRCE ZA AFRIKU** i **ZDENAC ŽIVOTA**). Svaka čast!

Jedna škola iz Štajerske donirala je našoj školi namještaj za dvije učionice. Veliko im hvala!

Organizirano je i nekoliko manifestacija: Međunarodni dan poezije, Noć muzeja, Noć knjige, Čitanjem do zvijezda... proslava Valentinova... obilježen je i međunarodni Dan voda (ukazali smo na važnost očuvanja pitke vode)... Dan sigurnijeg Interneta... Zelena čistka...

Naša prof. Maja je organizirala priredbu pod naslovom **NAŠA PRIČA O PLESNOJ GLAZBI**.

Naši učenici su sudjelovali i na splitskom **FESTIVALU MATEMATIKE** i na **DANU SREDNJIH ŠKOLA** naše županije, također u Splitu.

Naša je škola ove godine organizirala
i **DAN OTVORENIH VRATA**.
Posjetili su nas svi brački osmaši
zainteresirani za nastavak školovanja
u našoj školi. Dobro nam došli!

NAŠ UČENIK IVAN BREŠKOVIĆ

Evo, za ovaj broj školskog lista „čakulali“ smo s našim bivšim učenikom Ivanom Breškovićem koji sada živi i radi u Bruxellesu. Našu gimnaziju završio je 2005. godine.

• Evo jedne slike s Ivanova putovanja iz Vadi Ruma

Za početak, kakva sjećanja se javljaju pri spominjanju naše gimnazije i samog dolaska u Bol?

Moj je otac iz Boljanin, al' je otisao kao student u Beograd. Tamo je radio, upoznao moju mamu i rodili smo se sestra i ja. On se htio vratiti u Bol, no nije mogao zbog posla i moje mame koja je bila dosta dugo bolesna. Nakon mamine smrti, vratili smo se u Bol. Pamtim da smo došli u Bol 4. travnja 1999. Ja sam došao u 6. razred, dok mi je sestra tad bila 3.razred. U osnovnoj školi smo bili veliki razred (bilo nas je 27) i tek sam se u 7. razredu uspio donekle uklopiti. Srednjoškolsko doba je bilo sasvim drukčije.

Nju pamtim kao jako pozitivno iskustvo. Bili smo mali razred (12 učenika) gimnazije i nismo se uvijek najbolje slagali, al' smo bili mala zajednica. Sjećam se da smo sjedeći u razredu slušali kako valovi udaraju o žalo...a grijali smo se na drva. Sjećam se kako smo istovarivali drva iz kamiona, a dežurni učenik bi palio vatru. To mi je ostalo baš u lijepom sjećanju. Jednom smo čak i izbjegavali školu jer smo imali problem s grijanjem, skoro tjedan dana nismo htjeli dolaziti jer nam je „bilo“ hladno. To je zapravo jedini „problem“ koji pamtim iz tog razdoblja. Imali smo iznimno dobar odnos s učiteljima. Posebno pamtim

profesora Maksimovića, on mi je predavao i u osnovnoj školi. Geografija mi je bila mali problem jer se gradivo nije podudaralo, tako da ja zapravo nikad nisam učio o svijetu u osnovnoj školi. Profesor mi je rekao da će mi to biti problem u srednjoj i da će to pasti, a tako je i bilo. Došao sam u srednju i kad se učio svijet, odmah me izvukao, ispitao i ... ništa nisam znao. Uvijek bi ispitivao mene i učenika koji najbolje zna, slijepu kartu posebno. Sjećam se jednom sam pogodio čak 6 pojmljiva od 10, onda mi je rekao: „Bravo Breškoviću, napokon si zaslužio 1!“. Čak sam bio posuđivao u čistačice ključ škole i učio noću na školskoj karti da znam što se vidi, a što ne. Dok njemu jednog dana nije zatrebao ključ a čistačica je rekla da je ključ kod mene jer učim geografiju. Idući sat me samo prozvao i samo me pitao: „Breškoviću, jesli li naučio?“, rekao sam da jesam, tad mi je zaključio 5. Cijelu srednju školu sam zapravo prolazio odličnim uspjehom, jedino sam imao dvije četvorke i to su bile iz vjeroučstva i likovnog.

Sve u svemu stvarno imam pozitivno sjećanje na školu. U tadašnje doba i ja sam bio jedan od urednika školskog lista, napravili smo prvu naslovnicu u boji i sa Ivom Majoli smo napravili jednom intervju. Baš smo bili angažirani i bilo je jako zanimljivo.

Kako je protekao fakultetski život?

Fakultet je već bio druga priča. Premišljao sam se gdje će ići. Htio sam u Split, al' sam na kraju završio na FER-u u Zagrebu i na kraju je to bilo zanimljivo iskustvo. Bili smo eksperimentalna godina, prva generacija koja je išla „po Bologni“. Potpuno se promijenio sustav i željeli su dokazati da su najbolji u Hrvatskoj, pa su se malo i izjavljivali na nama. Tad je baš sve bilo novo. Ja sam 5 godina studija prošao bez ijednog usmenog ispita i bilo je dosta izazovno. Tamo sam naučio kako puno. Na fakusu mi je i dom dosta pomogao. U domu sam bio 4-5 godina i kako je motivirajuće okruženje jer sam sa istom ekipom po danu izlazio, a navečer učio. Bilo je tu dosta posla, al' bilo je zanimljivo. I bilo nas je mnogo. Na prvoj godini nas je bilo preko tisuću, dok nas je u roku završilo manje od 50. Tad sam i radio za Ericson-a i radili smo istraživanje o tome koliko su žene lijepi, našli smo bazu podataka na internetu i ubacili u kompjuter da nauči koliko je žena lijepa, kao umjetna inteligencija. Sve je to bilo dosta programerski, a meni je „falilo“ malo sociologije i društvene komponente i zbog toga sam kasnije na doktoratu krenuo malo u tom smjeru.

Nakon FER-a, kad sam diplomirao 2010. Godine, otišao sam u Beč na doktorat. U dvije i pol godine doktorata sam shvatio da ne želim čisto računalstvo, te sam se počeo baviti i ekonomijom, nakon toga sam i predavao na fakultetu neko vrijeme. Kad sam doktorirao počeo sam se baviti sociologijom, surađivao sam s starijom i bolesnim ljudima i ljudima koji brinu za njih, te sam izrađivao raznorazne alate da im olakšamo život i komunikaciju. U Beču sam sveukupno bio 4 godine. Nakon toga sam razmišljao upisati i ekonomiju, al' sam zaključio da možda nema smisla.

Kamo si otišao nakon fakulteta?

U Beču su mi nudili da ostanem tamo i predajem po Njemačkoj i Koreji, al' sam to odbio. Ubrzo su me zvali iz Europske komisije. Tamo sam prešao 2014. godine i sada se bavim ekonomijom. Postao sam ekonomski analitičar. Bavim se ekonomskom analizom u području jedinstvenog tržišta na području EU. Kad se donose novi prijedlozi mi zapravo gledamo kako bi oni utjecali na tržiste, građane i ekonomiju EU i donosimo najoptimalniji zakon u tom području. Također i prezentiramo to u Parlamentu u ime Komisije. U ekipi nas je 20-ak i svi smo različitih nacionalnosti. To je jedna od ljepota Bruxellesa koji je centar EU,NATO-a i nekih drugih institucija. Tamo su stvarno jako obrazovni ljudi iz cijelog svijeta. Npr. kad izadem vani od 20 ljudi koje sretнем bude 6 različitih nacionalnosti i po 5-6 jezika i to je zaista jako zanimljivo. Svaki put kad sretneš nekoga možeš ga pitati na kojim je sve kontinentima živio. Takav način života mi je zaista svidio.

Misliš li nastaviti raditi za Komisiju ili?

Ja sam tamo već evo 4 godine. Komisija je zaista jedna velika institucija, ima nas 35 tisuća što na cijelo stanovništvo EU zapravo nije puno. Bavimo se stvarno raznim poslovima i ljepota komisije je što ja uvijek mogu mijenjati stvari kojima će se baviti, a i dalje biti unutar komisije. Tako da ja imam još zapravo puno različitih mjestra za isprobati. Ima svega od kulture do znanosti, prava, agronomije, tehnologije i tako možeš istraživati ono što te zanima. U komisiji potiču da se svako par godina prebacis u neko drugo područje i ne vole da je jedna osoba cijelu svoju karijeru u istome. Teško je sada reći hoću li ostati tamo,al' posao je jako dobar i mislim da će za sada još neko vrijeme definitivno ostati tamo. Sviđa mi se to internacionalno okruženje. Bruxelles je također izrazito dobro povezan s drugim

državama, a ja sam ovisnik o putovanjima. Evo slijedeći vikend idem na Kubu, a dosta sam i do sada proputovao.

Koja je najljepša destinacija koju si posjetio?

Jako zanimljivo, al' ujedno i teško pitanje. Recimo da je najzanimljivija država koju sam posjetio Iran. Iran mi se jako svidio. Tamo su ljudi toliko pristupačni i dragi. Zaustavljeni su me na ulici i pitali treba li mi pomoći, nudili mi hranu, što god mi treba. Država je također predivna, hrana odlična, nema turista... Stvarno jedno predivno iskustvo.

Island mi je također ostao kao jedna lijepa uspomena... naravno, i Bol, njemu se često vraćam.

Ima li nešto što bi želio poručiti učenicima naše škole?

Pa da, ima još jedna stvar koju pamtim iz srednje škole i koja mi je bila korisna za kasnije. Radi se o razmjeni učenika. Ja sam otišao na razmjenu u Francusku dva mjeseca i tad sam počeo učiti francuski. Što mi je kasnije koristilo jer je upravo francuski jedan od glavnih jezika u Komisiji.

To je savjet koji dajem svima - obavezno otići na razmjenu. Ja sam bio oduševljen, meni je to bilo fantastično. Završio sam u nekom malom tipičnom francuskom selu gdje nitko ne priča engleski. U početku smo se sporazumijevali „nogama i rukama“, al' kasnije se nauči jezik, ne znam ni sam kako, al' kasnije sam čak rješavao i testove na francuskom.

Tako da stvarno savjetujem svima koji imaju priliku, i sad u srednjoj školi i kasnije na fakultetu da odu na razmjenu. Jer to je jedno izuzetno pozitivno iskustvo i smatram da bi to svi trebali iskusiti.

DANI OTVORENIH VRATA SREDNJE ŠKOLE BOL

Srednja škola Bol je 05. svibnja 2018.g. otvorila svoja vrata svim bračkim osmašima koji su zainteresirani za nastavak školovanja u našoj školi, tj. za sve one koji će, možda, izabrati neki naš program (opća gimnazija, turističko hotelijerski komercijalist i kuhar / konobar). Osim samog obilaska škole, osmaše je dočekao i raznolik program kojeg su pripremili đaci / domaćini uz pomoć svojih profesora, a koji se sastojao od nastupa grupe **Veras** (Lucija Ivičić, 7.r. OŠ, Hana Šesnić, 6.r. OŠ, Antonia Katić, 3.a, Piera Marinković, 3.a, Rafaela Marinković, 3.b, Marin Karmelić, 3.b i Frane Radić, 2.b) i gitarističkog dua (Ante Kraljević, 3.a i Marijan Ursić, 3.b), recitacija naših učenika (Antea Jerčić, 2.a, je recitirala svoju pjesmu na prazničkim dijalektu, Bepo Goić, 4.a, je odrecitiraopjesmu naše bivše učenice Silvije Buvinić i Anja Zlović, 3.a (učenica na razmjeni) odrecitirala je i pjesmu na norveškom jeziku) te izložbe učeničkih radova (Karla Štambuk, 4.a). Kasnije su se učenici okrijepili uz bogat švedski stol i bezalkoholne koktele (pripremili su učenici turističkog usmjerenja). Osim demonstarcije izrade koktela (Zvonimir Štambuk, 4.b i Ante Škrpaca, 3.b), učenici naše škole su izveli i jedan kemijski eksperiment **Vulkan** (Marina Lalić, 3.a, Anja Zlović, 3.a, Mia Pivčević, 1.a i Marija Karninčić, 1.a), optičke varke i zagonetke te prezentirali proces flambiranja (Mirjana Sauer, 4.b i Katarina Bezmalinović, 4.b). Gosti – osmaši su za uspomenu dobili i narukvice koje su izradili učenici naše škole.

Dan otvorenih vrata završio je obilaskom i osvježenjem u hotelu **Elaphusa**(gdje se uglavnom održava praktična nastava), nakon čega su se učenici uputili svojim kućama.

Od srca im hvala na posjeti i nadamo se da su stekli jedno lijepo iskustvo i da neki od njih nastavak svog školovanja vide upravo u našoj školi.

Antonia Katić, 3.a

DANI OTVORENIH VRATA SREDNJE ŠKOLE BOL

BIFTEK TATAR spada u delikatesna hladna predjela, možemo ga ponuditi i kao samostalno jelo.

SASTOJCI: slane srdelice, krastavci, feferoni, luk, sol, papar, crvena paprika, peršin, tvornički umaci: tabasco, ketchup i worchester. Sve je to sitno nasjeckano u kuhinji.

Tome dodamo 150g odležane sitno sjeckane goveđe pisanice oblikovane u kuglu s rupom u sredini u kojoj je jaje.

NA KOLICIMA KOJA IDU PRED GOSTA: zdjela za mješanje, dvije vilice, dvije prihvataljke, žličica ovisno o količini začina, tanjurići za odlaganje, degustaciju i posluživanje, pola limuna nabijeno na vilicu, tvornički umaci i malo rashladnog sjemenovog ulja. Naravno i svi predhodno nabrojeni sastojci u zdjelicama.

PRIGOTOVLJAVANJE ISPRED GOSTA: u plitku zdjelu napravimo majonezu u koju dodajemo tvorničke umake. Nakon toga dodat ćemo sve sve začine i sastojke. Dobivenu smjesu nazivamo **tatardresing**. U dresing dodajemo 1/3 mesa i lagano ga s dvije vilice sjedinimo. Dodajemo ostatak mesa, „češljamo“ ga dok ne dobijemo finu paštetu. Gostu se daje degustacija, zatim poslužuje na sredinu stola u onakvome obliku kakvi je došao iz kuhinje.

Uz biftek tatar obavezno poslužujemo maslac na ledu i tost.
(I ovo jelo su mogli pronaći na stolu.)

Alen Trutanić, 3.b

DANI OTVORENIH VRATA SREDNJE ŠKOLE BOL

CREP SUZETTE (za dvije osobe)

Sastojci: 8 palačinka (promjera 12 cm)

30 g maslaca
2 velike žlice mljevenih oraha
100 g soka od naranče
50 g soka od limuna
50 g slatkog vrhnja
6 žličica šećera
50 g vinjaka ili cognaca
50 g maraschina

Priprema: U tavu za flambiranje rastopimo maslac, potom dodamo šećer koji se mijesha tako da se ne karamelizira. Dolijemo sok od naranče i limuna i u prokuhanu smjesu dodajemo palačinku po palačinku. Posipamo palačinku orasima, savijemo ih na pola i onda ponovo na pola. Slažemo ih u tavu jednu po jednu, kad su složene prelijemo ih marasschinom i vinjakom. Tava se jače zagrije, izazovemo paljenje alkoholnih para i flambiranje. Ravnomjernim pokretima tave iznad plamena pospješujemo sagorijevanje alkohola. Nestankom alkohola plamen se gasi. Palačinke stavljamo na tanjure, a u ostatak umaka dodajemo vrhnje koje se na smije prokuhati. Dobivenim umakom polijevamo palačinke i po želji dekoriramo šlagom.

Katarina Bezmalinović i Mirjana Sauer, 4.b

PINA COLADA

Pripremite blender ili šejker i ubacite nekoliko kockica leda, a zatim dodajte rum, sok od ananasa i na kraju kokosovo mlijeko ili šlag.

Sve sastojke dobro izmiksajte u blenderu na najvećoj brzini.

Uspite koktel u visoku čašu koju ste prethodno ohladili u hladnjaku i dekorirajte.

Zvonimir Štambuk, 4.b

Ante Škrpaca, 3.

Poštovana ravnateljice, poštovani ravnatelju,*

ovim dopisom želim Vas upoznati s našom Školom i svim pogodnostima koje nudimo našim budućim učenicima. Mada smo mala otočna škola postižemo odlične rezultate na državnoj maturi i učeničkim natjecanjima. Nastavu u Srednjoj školi Bol ove školske godine, u dva programa i 7 razrednih odjela, pohađa 73 učenika.

2018./2019. šk.god. planiramo upisati učenike u 3 programa:

- Opća gimnazija
- Turizam i ugostiteljstvo
 - Turističko-hotelijerski komercijalist (četverogodišnji strukovni program)
 - Kuhar/konobar (trogodišnji strukovni program)

Obzirom na mali broj učenika završnih razreda bračkih osnovnih škola koje gravitiraju našoj, a u cilju boljih upisa, okrenuli smo se školama izvan otoka Brača.

Naš projekt ima nekoliko ključnih točaka:

- **Svi učenici** koji ispunjavaju uvjete za upis u učenički dom **ostvariti će pravo na potpuno besplatan smještaj i prehranu u našem novom učeničkom domu** jer Općina Bol sufinancira njihove troškove;
- Učenici koji upišu program za **zanimanje kuhar ili konobar ostvaruju pravo na punu stipendiju od 1.200,00kn mjesечно**. Stipendiju osigurava hotelsko poduzeće Zlatni rat d.d. koje je dio Blue Sun Hotela, Hrvatska. **Učenicima** je osigurana praktična nastava, zaposlenje i smještaj tijekom školovanja u ljetnim mjesecima. Također im je **osiguran stalan posao i smještaj nakon završenog obrazovanja**;
- Učenici koji upišu program za zanimanje Turističko-hotelijerski komercijalist imaju mogućnost polaganja državne mature i upisa na željene studijske programe. Ukoliko ne žele nastaviti obrazovanje imaju mogućnost stavnog zaposlenja uz osiguran smještaj u hotelskom poduzeću Zlatni rat d.d. ili nekom drugom bokškom hotelu;
- Učenici koji upišu Opću gimnaziju zasigurno će uspješno položiti ispite državne mature i upisati željeni fakultet obzirom da naši učenici već godinama ostvaruju odlične rezultate.
- Svi učenici koji upišu našu Školu dobit će na korištenje **novi laptop ili tablet** čime im osiguravamo pristup svim digitalnim obrazovnim sadržajima.

Ovaj projekt ima punu podršku Ministarstva znanosti i obrazovanja, Splitsko-dalmatinske županije, Općine Bol, bokških gospodarskih subjekata i cijele lokalne zajednice.

Najljepše Vas molim da razrednici 8.-ih razreda upoznaju učenike i roditelje s našom Školom i projektom te da zainteresiranim podijelite promidžbene letke. Ukoliko bude interesa rado ćemo osobno Školu predstaviti na roditeljskom sastanku i/ili satu razrednog odjela.

U ime Nastavničkog vijeća iskreno zahvaljujem na podršci i suradnji.

S poštovanjem, ravnateljica,

Sani Bodlović, dipl.oec.

***Ovo pismo poslano je na 550 adresa, u nadi da će nam se javiti budući učenici i da će naša škola opstati.**

DAN SREDNJIH ŠKOLA SPLITSKO-DALMATINSKE ŽUPANIJE

Naša škola je po drugi put sudjelovala na Danu srednjih škola SDŽ 12. svibnja 2018.g. ispred HNK u Splitu. Budući srednjoškolci su imali priliku razgledati štandove srednjih škola naše županije, a među njima se nalazio i naš štand.

Informacije o našoj školi mogli su dobiti od učenica Antee Jerčić, Rafaele Marinković i Sare Žaknić, a na usluzi su im bili i profesorica Ivana Radolfi i knjižničar Ivan Kačić Barišić. Antea je recitirala svoju poeziju na brčkoj čakavici. Sara i Rafaela su nudili posjetitelje kolačima i sokovima koje su pripremili naši učenici u školskom kabinetu uz pomoć svojih profesorica.

Naš štand su posjetili i pročelnik Upravnog odjela za prosvjetu, kulturu, tehničku kulturu i sport Tomislav Đonlić te naš župan Blaženko Boban, što nam je bila velika čast. Pohvalili su naše kolače!!!

Evo i slike sa županom Bobanom, Antea je fotograf.

Sara Žaknić, 4.a

ERASMUS +

U petak 20. 04. 2018.g. započela je nova avantura Erasmus + ekipeputovanjem u Poljsku. Našaškolasudjeluje u ovomprojektuvećdrugugodinu. Projekt je nazvan "Be A Responsible Part in the Digital World of Tomorrow". Ekipuovog puta sačinjavaju profesorice Rovena Trivanović Petra Kokeza, te učenice Antea Jerčići Sara Marinković (2.a) i Nika Ursić (3.a).

PETAK

Već rano ujutro bili smo u Zračnoj luci Split. Let za Krakow (preko Munchena) bio je u 7:55 sati. Do Munchena smo putovali Croatia Airlinesom, a do Krakowa Lufthansom! Kad smo stigli u Krakow, tramvajem smo se odvezli do centra grada te otišli do hostela. Nakon što smo se osježili, ostatak dana proveli smo razgledavajući centar grada! Spuštali smo se dugim ulicama, prolazili divnim trgovima, posjetili dvije crkve, te se divili raznolikoj kulturi ovog lijepog grada.

SUBOTA

Nakon što smo se probudili i spremili, započeli smo „veliki“ izlet po Krakowu. Posjetili smo brojne kulturne znamenitosti: crkve, trgrove, muzeje, šetali predivnim dugim ulicama, divili se zelenilu i ljepoti Krakowa. A vrijeme i temperatura, išli su nama u korist! Uputili smo se na KosciuszkoMound, put je bio poprilično dug, no isplatio se jer je pogled s tog “brda” nezaboravljiv! Nakon 20 km pješačenja vratili smo se u grad turističkim autobusom; presvukli se te ponovno otišli u centar!

Umorni, ali sretni i ispunjeni, zaspali smo i jedva dočekali idući dan.

NEDJELJA

Nedjelja je bila predviđena za posjet rudniku soli “Wieliczka”. Do rudnika soli, uputili smo se autobusom zajedno sa ERASMUS + ekipama iz Italije, Njemačke, Grčke i Finske! Rudnik nas je oduševio. To je jedan od najstarijih rudnika u Poljskoj, te je kontinuirano proizvodio stolnu sol od 13. st. do 2007. g. To je rudnik od 9 katova koji dosiže dubinu od 327m, a dug je preko 300km. Turistička cesta duga je 3,5km koja obilazi najznamenitije dijelove rudnika! Nakon toga uputili smo se u Rozwienicu, gdje su nas naši domaćini dočekali ispred svoje škole! Ja sam bila smještena kod WiktorieSzybiak isto kao i CeciliaMarinuzzi (Italija), i bilo nam je prelijepo zajedno (do tada smo boravili u hostelu).

PONEDJELJAK

Rano ujutro, krenuli smo u školu domaćina gdje smo se upoznali sa ostalim ekipama i razgledali veliku školu. Podijelili su nas u 3 grupe: drama, audiobook i e-book. Ja sam bila u drama grupi. Prvi dan smo se međusobno upoznavali i opuštali uz pomoć raznih igara. A nakon toga, otišli smo u kuglanu gdje smo na predivan način iskoristili ostatak dana, te se još bolje upoznali sa članovima preostalih grupa.

UTORAK

Nakon ustajanja i doručka, otišli smo u školu i započeli pripremati prvu od dvije scene za našu predstavu. Kao i dan prije, opuštali smo se uz razne igre. Zatim je slijedio ručak i razgibavanje u dvorani. Nakon toga otišli smo u Jaroslav u posjet Underground museumu, te smo istraživali grad pomoću QR kodova! Nakon toga, kućama smo se vratili sretni i ispunjeni!

SRIJEDA

Srijedu smo proveli skoro čitav dan u školi usavršavajući predstavu! Odglumili smo i pripremili obescene. Ostatak dana, svi zajedno proveli smo u igranici gdje smo se zabavljali uz biljar, stolni tenis i pizzu.

ČETVRTAK

Taj dan nije bio namjenjen boravku u školi već smo otišli posjetiti TV i radio stanicu. To nam je bilo nešto sasvim novo, oduševili smo se! Naučili smo kako se priprema TV ili radio emisija. Nakon ručka, otišli smo u "MarkowaUlma-Family Museum of Poles Who Saved Jews in World War II" gdje smo se upoznali sa važnošću Poljaka u Drugom svjetskom ratu među Židovima. A nakon toga vratili smo se našim domaćinima te se ponovno sastali s ostalim članovima projekta.

PETAK

I napokon je došao i taj dan kad smo trebali prikazati naša djela na kojima smo radili protekla 4 dana. Ujutro smo nekoliko puta probali našu predstavu, igrali malo odbojku, ručali i otišli na predstavljanje naših uredaka. Sve tri grupe bile su odlične. Odradili su/smo savršeno svoj posao. Prije predstave intervjuirala me je "Poljska televizija" čiji je prijenos bio 1.5.2018.g. na njihovoj televiziji. Sara je sudjelovala u grupi koja je radila na audiobook-u, koja je snimila zvučne zapise šest scenarija s temom cyberbullying-a, a Nika je radila u grupi koja je izradila e-book na istu temu. Mi smo izabrali jedan scenarij po kojem smo napravili predstavu.

Pozdravili smo se sa domaćinima te se autobusom uputili put Krakowa. Prespavali smo na aerodromu te čekali polazak aviona u 6:15 ujutro iz Krakowa za Frankfurt, zatim iz Frankfurta za Zagreb, a iz Zagreba za Split. I to je bio kraj našeg predivnog i edukativnog putovanja!

Sretni, puni uspomena te volje za što većim radom i napretkom vratili smo se svojim kućama!

Ante Jerčić, 2.a

Dana 9. svibnja posjetila nas je Srednja škola „Antun Matijašević Karamaneo“ s Visa. Stigli su učenici četvrtih razreda u pratinji dvije profesorice. Došli su nam predstaviti njihov Erasmus+ projekt **S. T. E. P. S.** (Sea, Tourism, Environment, Protection and Sustainability). U projektu sudjeluju s još tri škole: I.I.S.S. Archimede Taranto Italija, RAMAZAN ATIL ANADOLU LİSESİ Adana, Turska i Ogres Valsts ģimnāzija Ogres, Letonija. Projekt traje 2 godine, od 1. rujna 2016. do 31. kolovoza 2018.

Ciljevi projekta su:

- promovirati važnost mora u svakodnevnom životu i zdravog okoliša
- povećati zanimanje učenika za STEM predmete uvodeći nove načine podučavanja u nastavi
- graditi budućnost u kojoj ljudi žive u harmoniji s prirodom
- razvijati višejezičnost u komunikaciji i projektnim aktivnostima
- promovirati timski rad i donošenje odluka u međunarodnom okruženju te vršnjačko učenje
- razvijati digitalne vještine uporabom IKT-a u projektnim aktivnostima i kreiranju projektnih ishoda te koristeći obrazovnu platformu Moodle za suradničko učenje i kreiranje projektnih ishoda
- pokazati značajke mora u turizmu, povijesti, ribarstvu, tradiciji, gospodarstvu i prometu
- učiti o sličnostima i razlikama u život s morem i njegovim doprinosom na različitim poljima i u različitim državama; Mediteran i Baltik
- razviti osjećaj za različitost, toleranciju i poštivanje drugoga i različitoga.

Jako nam se svidjela njihova prezentacija. Učenici su oduševljeno pričali o njihovim doživljajima i upoznavanju novih ljudi i novih kultura.

Nakon njihovog izlaganja i mi smo njima izložili naš Erasmus+ projekt **Be a Responsible Citizen in the Digital World of Tomorrow.**

Antonia Katić, 3.a

ROBOTIČARI U MARIBORU

Robotičari iz Bola (Udruga „RoboBrač“) su opet ostvarili odličan uspjeh na Međunarodnom natjecanju **RoboBum**– Konstrukcija i vožnja mobilnim aparatima (15. svibnja 2018.g.) koje je održano u Mariboru na Institutu za robotiku (Fakultet elektronike, računalstva i informatike). Robotičari su nastupili s dva tima koji su činili učenici iz OŠ Bol i Pučišća i Srednje škole Bol.

Tim **CroBlueAdriatic** (Frane Radić, Ante Kraljević, Nicol Lovrić, Lucija Ivičić, Mia Pivčević) osvojio je prvo mjesto u kategoriji **ONSTAGE SECONDARY**.

Tim **Boduli** (Marija Karničić, Mihaela Jerčić, NikolMartinić, Gabrijela Martinić) zauzeo je drugo mjesto u istoj kategoriji.

Tim **CroBlueAdriaticide** u lipnju na svjetsko natjecanje iz robotike u Montreal u Kanadu. Ovo nam je međunarodno natjecanje u Sloveniji služilo kao vježba i test za robote.

Očekuje se teška konkurenca za svjetsko natjecanje ali tim **CroBlueAdriatic** se nada najboljem i očekuje izvrsne rezultate.

Ante Kraljević, 3.a

Život u Francuskoj

Moja ovogodišnja školska godina počela je odlaskom u Francusku na razmjenu učenika. U Francuskoj sam provela 3 mjeseca, u gradu Chalon sur Saône. Živjela sam kod jedne tamošnje obitelji koju sada nazivam mojom francuskom obitelji. Grad se nalazi u pokrajini Burgundiji, koja je poznata po siru i vinu. Chalon je dosta velik i lijep grad s mnogo mjesta za druženje i šoping.

Članovi moje nove obitelji bili su mama Elise, tata Matthew, sin Resendo i Italijanka Elizabeth koja je isto bila na razmjeni. Družeći se s njima i razgovarajući najviše sam i učila francuski, jezik sam učila i gledajući filmove i igrajući razne igre. Svake nedelje imali bismo zajednički ručak, a i ostatak dana bismo proveli družeći se.

Elizabeth i ja, osim što smo dijelile sobu i obitelj, išle smo zajedno i u školu. Tamo smo upoznale i druge učenike koji su sudjelovali u programu razmjene kao Elizabeth i ja. Za vrijeme boravka u Francuskoj često smo provodili vrijeme skupa. Svaki mali i veliki odmor okupili bismo se u dvorištu škole i družili, a često bi nam se pridružili i prijatelji iz razreda.

Često smo radili prezentacije o našim državama, a tako smo se zbližili i s drugim učenicima na razmjeni koji su bili u istoj pokrajini kao i mi. Dosta sam putovala sa svojom novom francuskom obitelji. Posjetila sam dosta važnih gradova i spomenika kulture: Pariz, dvorac Versailles, Eiffelov toranj, Marseille, Dijon itd. Osim po Francuskoj proputovali smo i u Španjolsku i Andoru. U Španjolskoj bili smo u Barceloni i tamo smo proveli 4 dana. Tamo smo se super proveli, posjetili smo dosta znamenitosti kao Park Guell, Sagrada familia, CasaBatllo i Casa Mila itd.

Za mene ovo je bilo jedno prekrasno iskustvo u kojem sam upoznala druge kulture, prirodnu ljepotu drugih zemalja i definitivno bih predložila ako je moguće da i vi isprobate život u drugoj državi.

Rafaela Marinković, 3.b

Moja školska godina u Bolu

Tusentakkigjen for
enuforglemmelig reise med
mange gode minner som
jegsentvilglemme. Jegkommer til
å savne dere!

Anja

Drago mi je da sam imala mogućnost provesti ovu školsku godinu sa divnim profesorima i učenicima 3. razreda gimnazije. Kada sam startala u rujnu svi su me odlično primili. Iako znam govoriti hrvatski jezik, bilo je situacija kada ponešto i nisam razumjela. Profesori su imali razumijevanja i pomagali su mi, a posebno profesorica hrvatskog jezika. Svima se ovom prilikom zahvaljujem.

U školu koju pohađam u Norveškoj su dosta raziličiti predmeti nego ovdje. Tamo sam imala 8 predmeta, a ovdje 17. To mi je isto bila jedna velika promjena. Za razliku od Norveške, ovdje su profesori puno prisniji u kontaktu s učenicima i to mi se jako sviđa. Isto tako lijepo je da razredi nisu veliki, pa je također i odnos s učenicima blizak.

Najteži predmeti su mi bili matematika i fizika, jer sam iz tih predmeta imala malo slabiju podlogu. A svi ostali predmeti bili su relativno slični onima iz Norveške. Mi nemamo predmete kao glazbeni, likovni, logika... pa mi je i to bilo čudno. A malo neobično bilo je i dolaziti u školu u 7 ujutro.

Imat ću lijepa sjećanja na izlet u Zagreb (ADVENT) i Split (posjet HNK). Također će mi ostati u lijepom sjećanju i školski „partiji“. A radujem se i ekskurziji u Grčku ovog ljeta sa ekipom 3. a razreda.

Ovom prilikom želim se zahvaliti ravnateljici Sani, razrednici Antoneli i svim ostalim profesorima koji su mi predavali u ovoj prelijepoj godini i iskustvu koje sam stekla u protekloj školskoj godini.

Čula sam i jednu rečenicu koja mi se puno svidjela, a to je: **LJUBAV JE BOL, A BOL JE NA BRAČU.** I stvarno je tako.

Puno pozdrava svima od Anje!

MEĐUNARODNI DAN POEZIJE

S danom zakašnjenja, u četvrtak 22.03.2018., naša škola se okupila kako bi zajedno obilježili Međunarodni dan poezije.

Naš knjižničar Ivan Kačić Barišić uz pomoć profesorice hrvatskog jezika Ljubice Kusanović organizirao je Večer poezije pod nazivom „Sanjam kako idem pored tebe“ (toliko nam poznat stih Dragutina Tadijanovića).

Učenici 2.a razreda čitali su ljubavnu poeziju naših autora 19. i 20. st. (A. G. Matoša, T. Ujevića, D. Tadijanovića, D. Cesarića, V. Krmpotić, N. Miličevića, I. Slamniga...). Njihovo čitanje pratili su svirajući na gitari Ante Kraljević (3.a) i Marjan Ursić (3.b).

Želja nam je bila dokazati kako poezija može uljepšati život, a to se ove večeri i dogodilo.

Ostali učenici i profesori uživali su slušajući ih. Na kraju smo čuli prijedlog da se ovako nešto uskoro i ponovi!

2.a

7. NOĆ KNJIGE - BUDUĆNOST KNJIGE

Ova manifestacija želi potaknuti čitanje i naglasiti vrijednost knjige.

Učenici SŠ Bol već tradicionalno sudjeluju na manifestaciji NOĆ KNJIGE koju organizira Općinska knjižnica „Hrvatska čitaonica“. Noć knjige obilježavamo 23. travnja kada mi Bračani slavimo našeg zaštitnika sv. Jurja, pa nam se učinilo zgodnim da to povežemo. Odlučili smo da naša ovogodišnja tema bude veza sv. Jurja i Brača. Našu priču nazvali smo ZMAJEVE STOPE.

Evo jednog detalja iz te priče:

„Na našem otoku postoji legenda da je sv. Juraj doskočio s kopna na Brač, a njegove su stope ostale utisnute u kamenu blizu Vidove gore. Te otiske Bračani nazivaju *stope sv. Jurja*.“

Naša se priča temeljila na knjigama: *Povijest otoka Brača* Dasena Vrsalovića, *Brački testament* Vanje Kukec Vodanović i *Vilinska vrata* Radoslava Katičića. Priču su ispričali učenici 1. a razreda: Petra Soljačić, Marija Karninčić, Mia Pivčević i Franko Karmelić; učenicima su pomagali prof. vjeroučiteljica Jure Matković, knjižničar Ivan Kačić Barišić i prof. hrvatskog jezika Ljubica Kusanović.

Mia Pivčević, 1.a

Ekipa naše škole i voditeljica knjižnice gospođa Jadranka Nejašmić

NOĆ MUZEJA 2018.

Muzej i sport – citius, altius, fortius...

I ove godine je naša škola sudjelovala na Noći muzeja koja se održala u Nerežićima. Ovogodišnja manifestacija je bila posvećena tradicionalnim igrama i sportovima otoka Brača. Mi smo se odlučili pozabaviti tradicionalnim dječjim igrama koje su se igrale na Braču. Razgovarali su sa starijima o tome kojih se igara sjećaju iz djetinjstva. Teta Amalija, naša tajnica, upoznala nas je sa igrom pod nazivom OTIMANJE POJA, barba Lovro Karmelić sa igrom PIKE PAKE ili PILJKI, a prof. Ada s igrom TUJA. Igre smo predstavili u punoj dvorani na radost brojne djece koja su zainteresirano pratila prezentaciju te su se mnogi od njih željeli uključiti u igre. Pripremili smo i malu brošuricu IGRE PROHUJALOG VREMENA ILI KAKO POBJEDITI MOBITEL s pravilama tih igara.

Evo kako su se igrali **PILJKI / PIKE PAKE**:

- jedan bi igrač bacio/prosuo 6 kamenčića po stolu, uzimao jedan i bacao u zrak
- dok je kamenčić bio u zraku igrač bi skupljao ove sa stola i hvatao ovaj bačeni
- to je ponavljao dok ne bi pokupio svih 5 kamenčića
- ako bi mu bačeni kamenčić pao na stol dok je skupljao ove sa stola, igra je za njega bila završena
- suigrač bi pokupio sve kamenčice, ponovo ih bacao po stolu i započinjao novu igru
- pobjednik bi bio onaj koji bi u manje pokušaja pokupio sve kamenčice sa stola.

Broj igrača je bio neograničen.

Ivo Trutanić, 2.a

HUMANITARNE AKCIJE

I ove godine su naši učenici pred Uskrs organizirali humanitarnu akciju "Srce za Afriku". Učenici turističkog usmjerenja su pripremili kolače, a gimnazijalci prigodne ukrase koje su izradili u radionici prof. Ade. Uz kolače i ukrase prodavali su i razne rukotvorine učenika Centra Otac Vjeko iz Ruande.

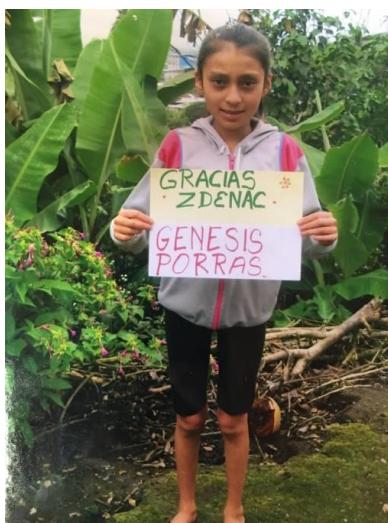
Naime, Centar Otac Vjeko se nalazi u izuzetno siromašnoj župi Kivumu u dalekoj Ruandi. Ove godine ih je pogodila i jaka suša. Pokojni fra Vjeko Ćurić organizirao je Strukovnu i Tehničku školu zahvaljujući kojima se djeca školuju za zvanja tesara, zidara, krojača, vodoinstalatera... a učenike je u početku u školu privukao - ne biste vjerovali - jednim toplim obrokom dnevno u školi!!! Taj topli brok košta, zamislite, 2,5 kn.

Fra Ivica Perić je nstavio uspješan rad Centra, pa je njihova škola prošle godine proglašena „Uzor školom“. Škole trenutno skrbe o 650 učenika, a 300 boljih učenika iz udaljenijih mjesta preko tjedna borave u internatu. Osnivali su i vrtić za 96 djece (opet samo zbog toplog obroka za doručak), a preuzeli su i financiranje toplih obroka za djecu s Downovim sindromom i djecu s posebnim potrebama.

Nismo ni ove godine zaboravili naše kumče iz Ekvadora, našu GenesisPorras. I ove godine, četvrte po redu, uplaćena je donacija (priključena dobrovoljnim novčanim prilozima naših učenika) da bi Genesis mogla nastaviti školovanje. Sve je to odrađeno preko udruge „Zdenac života“. **Hvala svima na donacijama.**

Vijeće učenika

POSJET GALERIJI MEŠTROVIĆ

Maturanti SŠ Bol su ove godine zamijenili Noć za Dan Muzeja i ranim jutrom se zaputili u Split, tko trajektom, tko katamaranom. Nakon ispijene kave na Rivi, laganim korakom krenuli smo prema kvartu Meje, gdje je smještena Galerija Meštrović, naša prva stanica. Radi se o vili s ateljeom, koja je sagrađena tridesetih godina prošlog stoljeća za stambene i radne potrebe samog Meštrovića. Da građevina nikog ne ostavlja ravnodušnim, dokazali su i maturanti odmah po ulasku u vrt. Galerija je inače opasana zidinama, te nije vidljiva s ulice. Nakon šetnje po sunčanom vrtu, veliko prilazno stubište vodi nas u još impresivniji, prozračni i topli interijer, s preko tisuću umjetničkih djela. Maturanti su bili oduševljeni.

Druga postaja je zahtijevala još jednu kratku šetnju, te naravno pauzu za marendu. Siti i zadovoljni prošetali smo do Poljuda, točnije do Lore, u kazalište *Moruzgva*. Na repertoaru je bila izvrsna monodrama *Bobočka ili drugih sto stranica Filipa Latinovicza*, koju potpisuje redatelj Ivan Leo Lemo. Kao predložak poslužio je naravno Krležin roman *Povratak Filipa Latinovicza*. Glavna glumica, sjajna Ecija Ojdanić uspjela je dvoranu prepunu maturanata držati u absolutnoj tišini čitavo vrijeme trajanja predstave. Maturanti su također bili u prilici postaviti pitanje glavnoj glumici, no rijetki su bili hrabri. Nakon odlaska iz kazališta ostalo je još dovoljno vremena za uživanje u Splitu.

4.a

POSJET VJERSKIM ZAJEDNICAMA U SPLITU

Već tradicionalni posjet SŠ Bol vjerskim zajednicama Grada Splita, održao se u ponedjeljak 29. siječnja 2018. Na terenskoj su nastavi, u pratinji četvero profesora, sudjelovali gotovo svi učenici prvih i drugih razreda. Sinagoga je nastala u 16. stoljeću, spajanjem i adaptacijom dviju stambenih zgrada, te se jednim zidom naslanja na antički zid Dioklecijanove palače. Jedna je od najstarijih europskih sinagoga koje su još uvijek u funkciji. Gospođa iz židovske zajednice održala je zanimljivo predavanje. Posjetili smo i splitsku džamiju, odnosno *medžlis* Islamske zajednice u Splitu. I tu smo odslušali jako zanimljivo predavanje o islamskoj kulturi i vjeri, koje je za nas pripremio glavni imam Vahid ef. Hadžić. Mnogo toga je rečeno i o međuvjerskoj toleranciji i zajedničkom suživotu više kultura. Obišli smo i Dioklecijanovu palaču s vodičem. Bio je to prekrasan izlet.

1.a

CROATIA BOAT SHOW

Učenici 4. b razreda su jednodnevnim izletom posjetili Split za vrijeme izložbe „Croatia Boat Show“ sa nastavnicom Ivanom Radolfi, a napravili su i kratki obilazak Dioklecijanove palače t eusputnenadno sudjelovali i u Prosvjedu za znanost. Učenici su ostali očarani izloženim brodovima. U Dioklecijanovoj palači svaki učenik je imao zadatak da vodi svoje kolege po pojedinim dijelovima palače, tako su obišli Peristil, crkvu sv. Dujma, crkvu sv. Lucije, Vestibul, Jupiterov hram... Jako im se svidio cjelokupni obilazak i dobro su se zabavili sa legendarnom nastavnicom Ivanom

4.b

NAŠA PRIČA O PLESNOJ GLAZBI

U petak, 18.05.2018., organizirala se predstava Naša priča o plesnoj glazbi. Predstavu je osmisnila naša prof. glazbenog Maja Novak, a sudjelovali su učenici naše škole i Glazbene škole J. HatzeaBol. Uistinu je bilo zabavno. Večer puna plesa i glazbe niti ne može proći drugačije. Glazbeno-plesnom kočijom vratili smo se u prošlost. Saznali smo mnogo o društvenom životu proteklog vremena te ponešto o plesu, glazbi i zabavi. Prvi ples koji su naši učenici izveli bio je bečki valcer. Bilo je zabavno gledati ples koji se ne odvija na ekranu već uživo ispred nas.

Naravno, kada se već plesao bečki valcer, nije se nikako mogao izostaviti ni engleski valcer. Gledajući te pokrete i nama je došlo da zaplešemo. Prekrasna je glazba dodatno uljepšala ovu večer i napravila je magičnom.

Dosta smo saznali o modi tog vremena te o nagloj promjeni stila odijevanja. To su nam još dodatno dočarali učenici 3.a razreda, Kate i Ante, koji su nas nasmijali do suza sa svojom predstavom (kada je Ante skratio suknju Kati).

Naravno, bilo je još mnogo trenutaka koji su nas ostavili bez daha i učinili ovu večer još više zanimljivom. Mnogima najzanimljivija točka večeri je bila interpretacija ritma valcera u današnjem vremenu, koju je izveo naš Marino. Riječ je o beatbox-u.

Ovim putem se želimo zahvaliti svim učenicima naše škole koji su sudjelovali u ovoj nezaboravnoj večeri. Zahvaljujemo glazbenoj školi koja nam je sa svojim umijećima još bolje dočarala ljepotu glazbene umjetnosti. Bez naše profesorice Maje ne bi ni bilo ove večeri, stoga joj jedno veliko HVALA.

Ovo je bilo jedno prekrasno druženje te se iskreno nadamo da ćemo ih se još nagledati u naše iduće tri godine školovanja. Radujemo se sljedećem ovakovom susretu!

Mlade snage bolske glazbene škole

Evo i charlestona ...

Ovako je izgledao bečki valcer...

Marina Baraban, Petra Soljačić, 1.a

FESTIVAL MATEMATIKE

11.05.2018. održano je ekipno natjecanje iz matematike, u okviru **FESTIVALA MATEMATIKE SPLIT 2108.**, u hotelu Zagreb na Duilovu u Splitu. Na natjecanju je bilo prijavljeno 60 škola iz četiri dalmatinske županije među kojima je bila i naša škola. Svaka je škola mogla prijaviti četveročlanu ekipu. Ekipu naše škole činili su: Andrea Zlatar (4.a), Franko Žunić (4.a), Luna-Maria Jerčić(2.a) i Josipa Mihovilović(2.a). Od 34 ekipe u kategoriji ALFA zauzeli smo 17. mjesto. Zlatna sredina, a mi zadovoljni!!!

Odlazak na festival je bilo predivno iskustvo za sve nas. Iako su zadaci bili jako teški, zabave i smijehaje bilo na pretek. Definitivno bih preporučio odlazak na festival i budućim generacijama. s obzirom da se nismo posebno pripremali, i rezultatom smo bili oduševljeni, i mi i naša profesorica Sandra.

A da nije bilo tako teško uvjerite se sami:

1. Neka je dan skup U na slici.

Ako je $A = \{a: a \text{ ima četiri noge}\}$, $B = \{b: b \text{ je životinja}\}$

Koliko elemenata ima skup $A^c \cup B^c$?

$$U = \left\{ \begin{array}{c} \text{desk}, \text{flamingo}, \text{horse}, \text{guitar} \\ \text{telephone}, \text{tiger}, \text{fish}, \text{chair} \\ \text{snake}, \text{stool}, \text{plant}, \text{deer} \end{array} \right\}$$

Franko Žunić, 4.a

Dear people

I was curious as to how I got to where I am now. Where are all my trees, my animals, my oil, my air? What have you done to them? In just a few thousand years you managed to completely ruin everything that took me millions of years to develop. I don't recognize myself anymore. I thought you were intelligent beings, in fact, you evolved into the most intelligent beings I have ever seen, but you cannot comprehend what you are doing to me. You are killing me on the inside. Every creature who has ever walked my lands, swum in my seas and flown through my skies has nurtured me, protected me and has been dependent on me. You, for some reason, think that you can conquer the universe and pretend that everything I give you is for granted. Why are you doing this? What is the point that you are making when you selfishly take away all my resources? I give every herbivore enough food to eat, every carnivore an animal to feed on, but for you, it is never enough. You want more. More than I can give you. You have made it perfect for yourselves.

Harvesting and producing plants and animals in the most devastating way possible. You've gotten out of control. You are your own bosses now, I guess that there is nothing else for me to do, except to ask you: What has happened? Where did it go wrong? Why are you destroying everything around you for your own sake? Have you ever thought of how it would be if the roles were switched? That the elephants and rhinos killed your mother in front of your eyes, seeing all your friends and family being burned alive and cut into pieces as you are doing to trees. I take care of everyone, provide help for everyone, but some beings are just not worth fighting for. Please, I beg you, put yourself in someone else's shoes and think about your wrongdoings.

*Yourssincerely,
Planet Earth
(Emanuela Štambuk, 1.a)*

Berlin

Berlin ist die Hauptstadt von Deutschland und hat 3.6 Millionen Einwohner, nach London ist Berlin die zweitgrößte Stadt in Europa.

Die Stadt besteht aus 12 Bezirken. Die Spree und Havel sind die größten Flüsse in Berlin.

Das Brandenburger Tor ist einer der bekanntesten und beliebtesten Sehenswürdigkeiten von Berlin, es erinnert an die deutsche Teilung. Die Berliner Mauer trennte West- und Ostberlin, sie war 156 km lang, und wurde 1961 gebaut und am 9.11.1989 wurde der Fall der Mauer gefeiert.

Allegroßen Regierungsgebäude befindet sich in Berlin.

Berlin ist auch die Stadt der Künste, mit über 170 Museen und der weltberühmten Museumsinsel hat man eine große Auswahl an kulturellen Veranstaltungen.

Mit vielen Parks, Wäldern und Seen ist Berlin die grünste Metropole in Deutschland.

In den Osterferien waren wir in Berlin. Von den Sehenswürdigkeiten in der Stadtmitte haben wir die Humboldt-Universität, Branderburger Tor, Berliner Fernsehturm, Monkey bar, Mauer Park, Alexanderplatz, zoologischen Garten, Spree, East Side Gallery, Denkmal für die ermordeten Juden Europas, und Museuminsel besucht.

Piera Marinković i Luna Jerčić, 3.a

Cinecittà

F. Fellini sul set del suo capolavoro *Amarcord*, 1973.

Cinecittà è un grande studio cinematografico che si trova a Roma ed è anche il più grande studio europeo dove è stata fatta la storia del cinema italiano e non solo. La sua storia cominciò durante il fascismo sotto il motto: „La cinematografia è l'arma più forte“. I famosi studi sono stati fondati da Benito Mussolini nel 1937. Da allora sono stati girati più di 3000 film, 90 dei quali hanno ricevuto una candidatura all'Oscar

e ben 47 hanno vinto la prestigiosa statua.

Celebri registi, nazionali e internazionali vi hanno lavorato come Federico Fellini, Francis Ford Coppola, Lucchino Visconti, Martin Scorsese, Sergio Leone, ecc... Il grande F. Fellini vi ha girato praticamente tutti i suoi film, ricostruendo nello Studio 5 il mondo della sua immaginazione.

Tra i film più famosi che sono stati girati, troviamo: *La Dolce Vita* di F. Fellini, *Ben Hur* di William Wyler, *Per qualche dollaro in più* e *C'era una volta il West* di Sergio Leone, *La passione di Cristo* di Mel Gibson, *Gang of New York* di Martin Scorsese, ecc...

Cinecittà la chiamavano anche la „Hollywood sul Tevere“. Ai tempi, si girarono 350 produzioni all'anno mentre negli ultimi anni ne sono stati girati solo 50.

Oggi, Cinecittà ospita anche produzioni televisive come per esempio *Grande Fratello*. Gli studi di Cinecittà sono anche aperti al pubblico e ospitano più di 1,5 milioni di visitatori all'anno.

Antea Jerčić, Maja Petek, 2. a i Blanka Rajčević, 2.b

IZ ŠKOLSKIH ZADAĆNICA IZ ŠKOLSKIH ZADAĆNICA

KNJIGA

Charon Nestor e Stephen Boyd sul set di *Ben Hur* negli studi di Cinecittà, 1958.

Pročitala sam ulomak iz knjige „Rukoljub“ Pavla Pavličića. Ovaj ulomak pripada diskurzivnom rodu. Kratak je, ali mi se sviđa. Voljela bih pročitati i cijelu knjigu.

Volim čitati. Tijekom školske godine čitam lektiru. To mi je dužnost i rado to činim. Međutim, čitanje lektire ne svrstavam u isti „koš“ s čitanjem knjiga koje sama odaberem. Ljeti, kad imam slobodnog vremena često posjećujem knjižnicu.

Volim pronaći i neko lijepo mjesto za čitanje. To mjesto izgleda ovako: hladovina, jedino što čujem je pokojeg cvrčka kako cvrči. Zatim, knjigom u ruci otputujem u drugi svijet. Zar to nije raj na zemljì?! Ali, ne mora uvijek i biti. Često puta mi se znalo dogoditi da mi se knjiga nije svidjela već na prvim stranicama. Odmah bih je vratila te posudila drugu. Volim različite vrste knjiga.

Koliko god voljela knjige teško mi je odgovoriti na pitanje kakave knjige najviše volim. To je zato jer mogu pročitati neki ljubavni roman koji će mi se jako svidjeti, pa neku neku psihološku knjigu koja mi se i nije baš svidjela, a da drugi put bude obrnuto. Ipak mogla bih reći da najviše volim romane jer kad uđem u knjižnicu odmah krenem prema njima. Nije mi jasno kako netko može ući u knjižnicu, prošetati do police, malo proviriti i odmah uzeti knjigu. Prije nego što ja odaberem koju ćeu knjigu uzeti mislim se jako puno. Prvo, obvezno pročitam sadržaj na vanjskoj korici knjige pa se posavjetujem s

knjižničarkom i to se razvije dok ne nađem onu pravu. Ono najviše što mi se sviđa kod knjiga je to što mogu s njima zaboraviti na sve probleme, odmoriti se od stvarnog života i sama u svojoj glavi zamisliti kako to sve izgleda.

Pavao Pavličić jakim knjigama smatra one koje će nam zauvijek ostati u sjećanju, a slabe one kojima ćemo sadržaj brzo zaboraviti. Jake knjige neće nas promijeniti kaže „ali ni nakon nje nećemo više biti isti“. Drago mi je što sam ovo pročitala jer se više neću kriviti što sam zaboravila sadržaj neke knjige. Knjiga je kriva, ne je ... ha, ha, ha... Po meni pisac koji piše jake knjige mora biti nadahnut inspiracijom, trebao bi knjigu pisati dosta vremena i na kraju bi trebao razgraditi knjigu. Pavličić kaže da pisac mora razmišljati onako kako razmišlja čitatelj.

Ja jakom knjigom smatram knjigu „Greška u našim zvjezdama“. Napisao ju je John Green. Ta knjiga mi se sviđa jer je puna emocija. Davno sam je pročitala pa sam i zaboravila imena glavnih likova. Dvoje tinejdžera se zaljubljuju, ali glavna junakinja boluje od raka dok ga je glavni junak prebolio. Međutim, ona odlazi na terapiju i ozdravi, ali njemu se rak vrati te umire. Kad sam pročitala knjigu došla sam do pitanja zašto je život tako nepravedan? Da nisu otisli na terapiju ne bi se zaljubili, ali zar nije bolje da se nisu ni upoznali nego da su imali tako nesretnu sudbinu. Prema ovoj knjizi je snimljen i film, ali mislim da se u filmu ne mogu doživjeti tolike emocije kolike u samoj knjizi.

Ova knjiga me potaknula da malo drugačije gledam na svijet u kojem danas živim.

Marina Baraban, 1.a

IZ ŠKOLSKIH ZADAĆNI

ĆNICA

KNJIGE

Ovaj ulomak koji sam pročitala pripada diskurzivnom rodu, na granici je između znanstvenog i književno-umjetničkog djela. Ja smatram da bi knjiga trebala biti svakom čovjeku prijatelj. Ona te uči životu, dobrim i lošim stranama kako čovjeka tako i života. Uz knjigu učiš slijediti svoje snove i ona uvijek ima neku pouku za tebe, samo je moraš pronaći.

Kada sam ljuta ili tužna volim biti sama i čitati. Dotem do svoje police s knjigama i čekam da mi se neka zanimljiva knjiga javi. Uzmem je za ruku te skupa odletimo u njezinu zemlju snova. Ta zemlja je uvijek drugačija, ovisi o prijateljici - knjizi. Ponekad odletimo u fanatističnu zemlju, punu vilenjaka i vještica, čarobnih napitaka, štapića, magije i čari... Volim čitati takve knjige jer me odvedu u neki drugi svijet.

Znam otici i u daleku prošlost i osjetiti taj život prije te razmišljati kako bih se ja tamo snašla. U takvim zemljama mogla bih satajati satima jer kako je rekao pisac u ulomku da te dobra knjiga prati i ne pušta neko vrijeme. Slabe knjige brzo zaklopimo i preustimo se stvarnom svijetu. Svaka dobra knjiga u nama će ostaviti neki trag. Možda nećemo živjeti na drugačiji načim, ali ćemo se drugačije osjećati.

Ja volim knjige koje me potaknu na razmišljanje, koje u meni ostave neki trag. Pisac koji piše knjigu mora biti što bliže čitatelju. Mora ga mučiti ono što i njega muči, da se boji čega se i on boji, da sanja ono što i on sanja. Ja, kao

čitatelj, svaku knjigu smatram jakom jer svaka knjiga nosi neku poruku koju mi sami moramo pronaći. Ako je ne pronađemo, odmah smatramo da knjiga nije jaka ili ako ne završi onako kako smo mi mislili. S toga ne želim izdvajati knjigu koja je po meni jaka jer bi to čule moje prijateljice knjige... i bilo bi svega, jer svaka od njih je posebna.

Marija Karninčić, 1.a

PODNE

Muški lavurodu

Stinu dilodu

Dokle Matere

Obid paričojedu.

Starice se

Pol strihu,

U hlod zbile.

Pol koprivac

Dica sela,

Storo nona

Priče plela.

S kampanela

Podne brecne.

Svi utekli

U tī moh,

Da se spiza

Ne ohlodis,

Koјi stroh.

Antea Jerčić, 2.a

Moda

Moda

Moda

Moda

Karla predlaže za nadolazeću sezonu!

Moda

ModaModaModa

Karla Štambuk, 4.a

MATURANTI 2017/2018.

OPĆA GIMNAZIJA

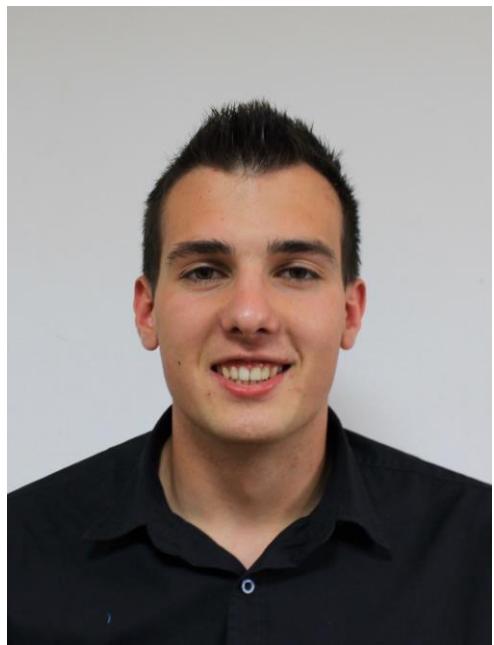
Lucija Carević Brešković,
prof.

Frančeska Eterović

Lovre Eterović

Bepo Goić

Lea Mihaić

Karla Štambuk

Nikolina Teskera

Andrea Zlatar

Sara Žaknić

Franko Žunić

TURISTIČKO-HOTELIJERSKI KOMERCIJALIST

Ivana Lovreković, prof.

Tea Pučo

Mirjana Sauer

Katarina Bezmalinović

Zvonimir Štambuk

Martina Vrsalović

Blaženko Štambuk

Zorana Škrpaca

Paulina Kovač

Kristina Kovač

Profesori Srednje škole Bol u škol. godini 2017./2018.

Ljubica Kusanović
Ana Ursić
Rovena Trivanović
Ankica Okić
Ada Seferagić
Sandra Radić
Slavica Pavišić
Maja Novak
Petra Kokeza
Antonela Bošković
Boško Botica
Ivana Lovreković Bonačić
Branko Karmelić
Milan Škrbić
Lucija Carević Brešković
Marija Petrojević
Brigita Bačić
Karmen Jakšić
Tomislav Jurić
Ivan Kačić Barišić
Ines Kraljević

Marijana Marić
Karla Marinković
Ivana Radolfi
Jure Matković
Sanja Muić Vrgoč
Ivana Zaninović Vailati

Sani Bodlović, ravnateljica
Amalija Ivelić, tajnica
Leo Lalić, domar
Karmen Marinković, spremačica

Od kolijevke pa do groba najljepše je đačko doba

«Lagodnost, opuštenost, pa i zabava, spava svoj duboki san u samoj riječi škola. Naime, grč. **skhole** prvotno je značilo **slobodno vrijeme, odmor, razonodu**, a potom sve **ono što se radi u slobodnom vremenu**. Kako su stari Grci, a potom i Rimljani, smatrali da je slobodno vrijeme **bez učena razgovora i rasprave** izgubljeno utaman, to su takvi sadržaji sve više poprimali obvezujući karakter kad bi se više mudrih glava našlo na okupu. U takvim razgovorima brusilo se mišljenje i izražavanje, pa su te rasprave počeli pratiti i mlađi da štogod nauče od starijih. I tako se znanje (i poticaj da se ono stekne) prenosilo s koljena na koljeno. Kad je broj takvih slušača narastao, osnovna znanja i vještine počeli su se sustavno i planski prenositi na mlađe i tako je nastala ustanova kroz koju smo svi (više ili manje) prošli.»

(Moja draga škola, Nives Opačić)